

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

1) ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (απόσπασμα) Αγίου Νικολάου Βελμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος

2) ΑΥΓΗ ΗΜΕΡΑΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ (απόσπασμα) του προτοπρεσβυτέρου Αλεξάνδρου Σμέμαν

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2013

✠ Φλώρου και Λάυρου μαρτύρων. Λέοντος και Ξερμού.

✠ Ανακομιδή λειψάνων Αρσενίου οσίου του έν Πάρω (1877).

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επισκόπου Αχρίδος

(19^{ος}-20^{ος} αιώνας, 1880 Σερβία - 1956 Ι. Μ. Αγίου Τύχωνος Η.Π.Α. Ονομάστηκε Χρυσόστομος της Σερβικής Εκκλησίας)

(απόσπασμα)

Ἔλα όσα κάνει ο Ὑψιστος, είναι απαραίτητα. Δεν κάνει τίποτα άσκοπο, τίποτα υπερβολικό, τίποτα που να μη χρειάζεται. Ποτέ δεν αρνήθηκε να κάνει θαύματα που ήταν απαραίτητα, επειδή υπηρετούσαν τη σωτηρία των ανθρώπων. Το σημερινό ευαγγέλιο περιγράφει ένα τέτοιο απαραίτητο και χρήσιμο θαύμα: **τον πολλαπλασιασμό των άρτων στην έρημο.**

«Και έξελθών ό Ιησοῦς είδε πολλόν όχλον, και έσπλαγχνίσθη επ΄ αυτόις και έθεράπευσε τούς άρρώστους αὐτῶν». Αυτό έγινε την εποχή που ο βασιλιάς Ηρώδης είχε αποκεφαλίσει τον Ιωάννη το Βαπτιστή. Όταν το άκουσε ο Ιησούς αναχώρησε «εις έρημον τόπον κατ΄ ιδίαν» (Ματθ. ιδ΄ 13). Οι άνθρωποι ένιωθαν πως ο Χριστός ήταν ο μόνος Καλός Ποιμένας. Γι΄ αυτό Τον ακολουθούσαν στην έρημο. Κι ο Κύριος έθεράπευσε τούς άρρώστους αὐτῶν. Κι ο Μάρκος μάς λέει πως εκεί άρχισε να τους διδάσκει.

Θ Κύριος συνέχισε να διδάσκει τους όχλους, ωστόσο άρχισε να νυχτώνει. Παρατηρούμε όμως και την αγάπη των μαθητών: Ἐρημός έστιν ό τόπος και ή ώρα ήδη παρήλθεν. Το πλήθος πεινάει. Τα σπίτια τους είναι μακριά. Ας τους να πάνε στα γύρω χωριά για να βρουν κάτι να φάνε. Ο Χριστός σίγουρα είναι πιο εύσπλαγχος από τους μαθητές Του. Τις ανάγκες των ανθρώπων τις ένιωθε πριν από εκείνους. Στην αρχή, «επάρας οὖν ό Ιησοῦς τούς όφθαλμούς και θεασάμενος ότι πολλός όχλος έρχεται πρός αὐτόν, λέγει πρός τόν Φίλιππον· πόθεν άγοράσωμεν άρτους ίνα

Κυριακή Η΄ του Ματθαίου

φάγωσιν οὗτοι;» (Ιωάν. στ' 5). Η συζήτηση με το Φίλιππο τέλειωσε. Ο Κύριος θεράπευσε τους αρρώστους κι άρχισε να διδάσκει. Η διδασκαλία κράτησε ως το βράδυ. Και τότε μόνο σκέφτηκαν οι απόστολοι πως οι άνθρωποι θα πεινούσαν κι έπρεπε να φάνε.

Τους είπε: «οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν». Γνώριζε πως δεν μπορούσαν να το κάνουν. Το είπε όμως για να συνειδητοποιήσουν και να ομολογήσουν την αδυναμία τους. Γι' αυτό Του είπαν: «οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας». Τα λιγιστά αυτά τρόφιμα δεν ήταν δικά τους, ανήκαν σε κάποιο μικρό παιδί που βρισκόταν εκεί. «Ἔστι παιδάριον ἐν ὧδε, ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια» (Ιωάν. στ' 9). Το ψωμί ήταν κριθίνο. Σύμφωνα με τον άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο, απ' αυτό μαθαίνουμε πως πρέπει να ικανοποιούμαστε με απλές τροφές. «Η λαιμαργία κι η πολυφαγία είναι μητέρες της αρρώστιας», συμπληρώνει ο άγιος πατέρας.

«**Θ** δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε». Τώρα είχε έρθει η δική Του ώρα. «Λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις». Γιατί έστρεψε τα μάτια Του προς τον ουρανό, προς τον Πατέρα Του; **Πρώτο**, για να κάνει σαφή στους ανθρώπους την ταυτότητα της θέλησής Του μ' εκείνην του Πατέρα Του. **Δεύτερο**, για να δώσει ως άνθρωπος στον κόσμο το παράδειγμα της ταπεινώσης ενώπιον του Θεού, καθώς και της ευχαριστίας για κάθε αγαθό που προέρχεται από το Θεό. **Τρίτο**, ως Θεός, με τον πολλαπλασιασμό των άρτων – μια πράξη που μοιάζει πολύ με νέα δημιουργία – να εκφράσει την ενότητα δύναμης της Αγίας Τριάδας, του Δημιουργού των πάντων. Ο Κύριος «έκλασε», έκοψε τον άρτο με τα ίδια Του τα χέρια. Γιατί; Γιατί δεν έδωσε εντολή στους αποστόλους Του να το κάνουν; Για να δείξει πως επιθυμούσε να λογαριάσει τους ανθρώπους ως φιλοξενούμενούς Του, να τονίσει τη μεγάλη αγάπη Του γι' αυτούς και να διδάξει έτσι κι εμάς πως, όταν δίνουμε ελεημοσύνη και δώρα, πρέπει να το κάνουμε με αγάπη και ιλαρότητα, όπως Εκείνος.

Κυριακή Η' του Ματθαίου

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14 - 22)

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

ⲙⲟⲟⲟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἐκείνο τον καιρό, ο Ιησούς είδε πολύν κόσμο και τους σπλαχνίστηκε, και γιάτρεψε τους αρρώστους των. Όταν έπεσε το δειλινό, τον πλησίασαν οι μαθητές του και του είπαν: «Ο τόπος είναι ερημικός, και η ώρα πια περασμένη. Διώξε τον κόσμο να πάνε στα χωριά για ν' αγοράσουν φαγητά να φάνε». Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Δεν υπάρχει λόγος να φύγουν, δώστε τους εσείς να φάνε». «Δεν έχουμε εδώ παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια», του απαντούν. «Φέρτε μου τα εδώ», τους λέει. Κι αφού πρόσταξε τον κόσμο να καθίσει για φαγητό πάνω στο χορτάρι, πήρε τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό, τα ευλόγησε, έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια και τα έδωσε στους μαθητές, και οι μαθητές στο πλήθος. Έφαγαν όλοι και χόρτασαν. Και μάζεψαν τα περισσεύματα από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα. Αυτοί που έφαγαν ήταν περίπου πέντε χιλιάδες άντρες, χωρίς τις γυναίκες και τα παιδιά. Αμέσως ύστερα ο Ιησούς υποχρέωσε τους μαθητές του να μπουν στο καΐκι και να πάνε να τον περιμένουν στην απέναντι όχθη, ωστόσο αυτός διαλύσει τα πλήθη.

(ΕΚΛΟΓΑΔΙΟΝ)

«**Κ**αὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδιῶν». Αυτό είναι το θαύμα των θαυμάτων, η δόξα που ξεπερνάει κάθε άλλη δόξα! Πρέπει να προσέξετε πως για το θαύμα αυτό δεν ξεσηκώθηκαν φωνές εναντίον Του. Κι οι ὄχλοι ἠθέλαν «ἀρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα» (Ιωάν. στ' 15).

«**Κ**αὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύση τοὺς ὄχλους». Γιατί το έκανε αυτό; Τους άφησε ν' απομακρυνθούν, για να συλλογιστούν και να συζητήσουν το θαύμα. Τους άφησε να ταξιδέψουν με πλοίο, όπου θα τους επισκεπτόταν σύντομα μ' ένα καινούργιο θαύμα: θα τους πλησίαζε περπατώντας πάνω στο νερό. Άλλος λόγος ήταν επειδή ἠθέλε να τους προφυλάξει από την υπερηφάνεια, που θα ένιωθαν επειδή ήταν μαθητές τέτοιου Θαυματουργού. Και τελικά ἠθέλε να γνωρίσουν την ταπεινώσή Του: μετά το θαύμα, αποσύρθηκε για να προσευχηθεί.

Θλόκληρο το περιστατικό έχει κι ένα βαθύτερο νόημα. Οι πέντε άρτοι σημαίνουν τις πέντε αισθήσεις· κι οι πέντε αισθήσεις αντιπροσωπεύουν όλο το σώμα. Το ψάρι σημαίνει τη ζωή. Απ' αυτήν την άποψη, ο Χριστός έδωσε το σώμα και τη ζωή Του στους ανθρώπους για να τραφούν. Γιατί ήταν δύο τα ψάρια; Επειδή ο Κύριος έδωσε και δίνει τον εαυτό Του θυσία τόσο όσο κράτησε η επίγεια διαδρομή Του, όσο και στην Εκκλησία μετά την Ανάστασή Του. Ποια σημασία έχει το γεγονός ότι έκοψε μόνος Του τους άρτους; Αυτό σημαίνει πως με την ελεύθερη βούλησή Του, παραδόθηκε να θυσιαστεί για τη σωτηρία των ανθρώπων. Γιατί έδωσε τα ψωμιά και τα ψάρια στους αποστόλους, για να τα μοιράσουν στο λαό; Επειδή εκείνοι ήταν που έπρεπε να μεταφέρουν το Χριστό σ' ολόκληρο τον κόσμο και να Τον δώσουν στους ανθρώπους ως τροφή ζωής. Τι σημαίνουν τα δώδεκα κοφίνια με τα περισσέυματα των άρτων; Την άφθονη καρποφορία του έργου των αποστόλων.

ΟΛ' αυΤά Τα μυσΤήρια έχουν μεΤάλο βάθος δυσθέρηΤο

Αγ. Ν. Βελμίροβιτς, απόσπασμα από την ομιλία στην Κυριακή Η' του Ματθαίου, Κυριακοδρόμιο, Ομιλίες Δ'

Κυριακή Η' του Ματθαίου

ΔΥΓΗ ΗΜΕΡΑΣ ΜΥΣΤΙΚΗΣ

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου Ἀλεξάνδρου Σμέμαν

(ἀπόσπασμα)

Τον Αύγουστο η Εκκλησία εορτάζει το τέλος της επίγειας ζωής της Παναγίας, το θάνατό της, γνωστό ως Κοίμηση, *όπου το όνειρο, η μακαριότητα, η ειρήνη, η ηρεμία και η χαρά ενώνονται.*

Ο θάνατός της αναλύεται καλύτερα μέσα από την εικόνα της Κοιμήσεως. Η Θεοτόκος νεκρή βρίσκεται στο νεκροκρέβατό της. Οι απόστολοι είναι συναγμένοι γύρω της, και από πάνω της στέκεται ο ίδιος ο Χριστός, κρατώντας στα χέρια τη Μητέρα Του, η οποία είναι ζωντανή και αιώνια ενωμένη μαζί Του. Εδώ βλέπουμε το θάνατο κι ό,τι έχει ήδη περάσει σ' αυτό το θάνατο: *όχι ρήξη αλλά ένωση. Όχι λύπη αλλά χαρά. Όχι θάνατος αλλά ζωή.*

Τα λόγια, «*Χαῖρε, αὐτῆ μυστικῆς ἡμέρας!*» (*Ἀκάθιστος Ὕμνος*), που απευθύνονται στην Παναγία έρχονται τώρα στο νου μας. Το φως που ξεχύνεται από την Κοίμηση προέρχεται απ' αυτή την άδουτη, μυστική Ημέρα. Ο θάνατος γίνεται *ζωή θριαμβεύουσα*, «*αὐτῆ μυστικῆς ἡμέρας*». Προσεγγίζοντας την πόρτα του θανάτου μας, είναι σαν να τη βρίσκουμε ορθάνοικτη, με το φως να ξεχύνεται από τη νίκη που πλησιάζει από την ερχόμενη επικράτηση της Βασιλείας του Θεού.

Στη λάμψη του φωτός της εορτής, στις αυγουστιάτικες αυτές μέρες, όταν ο φυσικός κόσμος φθάνει στο αποκορύφωμα της ομορφιάς του και γίνεται σύμβολο ενός άλλου κόσμου, ακούγονται τα λόγια της Κοιμήσεως, «*τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκῆσας ἀειπάρθενον...*». **Ο θάνατος ἀπὸνολοεῖ αἰωνοδότη καὶ αθανασία.**

(ἀπὸ τὸ βιβλίο, «*Η Παναγία*», εκδόσεις Ακρίτας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Παρασκευή 23 Αυγούστου 2013, Τῆς ἀποδόσεως Τῆς εορτῆς Τῆς Κοιμήσεως Τῆς Θεοτόκου, Ὁρθρος καὶ Θεία Λειτουργία 7:00π.μ. στὸν Ἅγιον Νικόλαο Μαρκοπούλου καὶ στὴν Παναγίτσα στὴ Δρίβλια.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX:

22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikimark.gr

Κυριακή Η' του Ματθαίου